

— А портрета чий е — твой, нали? . . . много е хубавъ! — Повдигнахъ си главата, започнахъ да се смѣе и имъ думалъ: — Ехъ! колко сте искусни живописци.

Послѣ повикахъ испоплашенитѣ дѣца, успокоихъ ги и имъ казалъ, че всѣкога трѣбва да слушатъ и да не правѣтъ пакостъ.

Бръмбаръ и пчела.

(Басня).

Било врѣме лѣтно,
Топло и приятно.
Всички на полето
Весело тѣрчали,
Съ пѣсни, смѣхъ и радостъ
Зимнина беряли.
Глулавъ бръмбаръ хвъркалъ,
Гордѣливо бръмкала
И съ прѣзрѣнье гледалъ
Малката пчелица,
Че прашецъ събира
Въ цѣвнѣла трѣвица.
Глупчо надъ трѣвата
Доближилъ пчелата